

ความเชื่อและวิธีแก้ปัญหาโดยสามภรรยา

เขียนโดย : Dennis Lane

แปลและเรียบเรียง : นพ.โสภณ ชีวะชนรักษ์

“สวรรค์ช่วยผู้ที่ช่วยตนเอง”

นิทานอิสปเรื่องหนึ่งได้สรุปไว้เช่นนี้ และมีคนเป็นจำนวนมากยึดหลักการนี้ เราารู้สึกเราต้องไม่อยู่เฉยเฉยเมื่อมีปัญหาหลายอย่างที่ต้องแก้ไข ความรู้สึกเช่นนี้เป็นสิ่งที่ถูกต้องในบางเรื่อง เราควรทำอะไรสักอย่างเพื่อแก้ไขปัญหาคือความอดอยากและโรคภัยไข้เจ็บของเพื่อนร่วมโลก หากเราเพียงแต่อธิษฐานเท่านั้น เราก็ขาดความรับผิดชอบ โดยทางตรงกันข้าม ในบางสถานการณ์การกระทำของเราไม่ก่อให้เกิดประโยชน์อันใดและพระเจ้าทรงต้องการให้เรารอคอยเวลาของพระองค์ หนุ่มสาวจำนวนมากต้องการแต่งงาน และเมื่ออายุมากขึ้นก็ยิ่งกระวนกระวายมากขึ้น จึงถูกล่อลวงให้รีบร้อนตัดสินใจและบางทีถึงกับตัดสินใจอย่างสิ้นคิด แทนที่จะรอคอยผู้ที่พระเจ้าจะทรงนำมาให้ ในบางช่วงของชีวิตเรารู้สึกว่าพระเจ้ามีน้ำพระทัยให้เราทำอะไรสักอย่างหนึ่ง แต่สถานการณ์รอบด้านทำให้เราไม่สามารถทำสิ่งนั้นได้ในเวลานี้ เราไม่อาจอยู่นิ่งได้และพยายามหาทางออกของปัญหา ในบางขณะเราอาจร้อนใจอย่างยิ่งเรื่องสุขภาพของเราหรือของสมาชิกในครอบครัว ร้อนใจเรื่องการเงินหรือความมั่นคงของชีวิต ตอนนี้แหละเรามักไม่อาจอยู่เฉยและรอคอยได้ เราจะดิ้นรนเพื่อทำอะไรสักอย่าง บทเรียนเรื่องชีวิตแห่งความเชื่อ บทหนึ่ง คือ การเรียนรู้ที่จะรอคอยด้วยความอดทนจนถึงเวลาที่พระเจ้าจะทรงนำสิ่งที่พระองค์ทรงสัญญาและเรียนรู้ที่จะไม่ดิ้นรนทำอะไรเพื่อให้ตัวเองสบายใจ แท้จริงแล้วหากเราทำอะไรลงไป เรามักทำให้สถานการณ์ยุ่งยากขึ้นโดยไม่จำเป็นและเรายังยุ่งยากใจมากขึ้นไปอีก อับราฮัมเรียนบทเรียนนี้ด้วยความยากลำบากยิ่งนัก

เรื่องยุ่งจะเกิดขึ้นเมื่อเราสามารถที่จะทำอะไรบางอย่างเพื่อให้สมความปรารถนาของเราโดยไม่วางใจให้พระเจ้าทรงทำให้แผนการของพระองค์สำเร็จ ดังนั้นเราจึงจัดแจงสิ่งต่าง ๆ เพื่อเราจะได้สิ่งที่เราต้องการ เราได้เห็นแล้วว่าอับราฮัมได้พ้อต่อพระเจ้าว่า “พระองค์มิได้ประทานบุตรให้แก่ข้าพระองค์” (ปฐมกาล 15:3) ในบทที่ 16 ซาราห์ได้แนะนำท่านให้ใช้วิธีแก้ปัญหาแบบมนุษยเพื่อจะได้ไม่ต้องรอพระเจ้าประทานบุตรให้นางซาราห์ นางพูดกับท่านว่า “ดูเถิด พระเจ้าไม่ทรงโปรดให้ฉันมีบุตร ของงเข้าไปหากนั้ใช้ของฉันทิด บางทีฉันจะได้บุตรโดยนางนั้น” (ปฐมกาล 16:2) วิธีการนี้เป็นสิ่งที่ปฏิบัติกันทั่วไป

ในสมัยนั้นสำหรับครอบครัวที่ไม่มีบุตร อับราฮัมจึงยินยอมทำตามอย่างสบายใจ เป็นที่น่าเสียดายที่อับราฮัมใช้วิธีการนี้ในเวลาไม่นานหลังจากพระเจ้าทรงกล่าวขำพระสัญญาที่จะประทานบุตร นอกจากนี้พระองค์ยังทรงให้ความมั่นใจแก่ท่านโดยใช้หมายสำคัญ

ปฐมกาลบทที่ 15 จบลงด้วยหมายสำคัญที่อับราฮัมได้รับไฟของพระเจ้าลงมาจากสวรรค์ของ ท่าน ประกอบกับพระคำรัสของพระเจ้าที่กล่าวถึงชนชาติต่าง ๆ ที่จะถูกขับไล่โดยเชื้อสายของท่าน แต่แล้วในบทที่ 16 เราพบว่าบุรุษแห่งความเชื่อกลับมาถึงบ้าน ภรรยาของท่านก็ยื่นมือเข้ามาเกี่ยวข้องกับ เรื่องที่ท่านเพิ่งได้รับชัยชนะมาหยก ๆ นางให้ข้อเสนอแนะ แล้วท่านก็พลาดท่าล้มอย่างหมดเชิง บางที เราอาจเคยมีความรู้สึกดีใจและเป็นสุขอย่างยิ่งจากประสบการณ์ในการประชุมร่วมกับคริสเตียนอื่นหรือ จากการไปค่ายมา แต่เมื่อเรากลับมาดำเนินชีวิตประจำวันและเผชิญกับปัญหาเก่า ๆ เข้าวันจันทร์ทำให้เรา ให้เปลี่ยนเป็นคนละคน อับราฮัมคงมีความรู้สึกในทำนองนี้ ความเชื่อของท่านพุ่งขึ้นสูงสุดเพราะ ประสบการณ์กับพระเจ้าขณะถวายสัตวบูชา แต่กลับตกต่ำลงเพราะความสิ้นหวังของภรรยาบุรุษผู้มีความเชื่อแรงกล้าขณะอยู่นอกบ้านนั้น ไม่อาจทำให้ชีวิตคล้อยตามได้ ชายผู้ที่ตั้งใจจะรอดฤทธิ์เดชของพระเจ้าไม่อาจชักชวนให้ภรรยาอดทนรอคอยได้

เราไม่อาจประณามอับราฮัมได้ เพราะเราเองก็เหมือนกับท่าน ความเจริญฝ่ายจิตวิญญาณอาจ ตกต่ำลงเพราะการเหนียวรั้งโดยผู้ใกล้ชิด อัครสาวกได้เห็นการจำแลงพระกายบนภูเขา แต่เมื่อลงมาจาก ภูเขา พวกเขา กลับพบว่าตัวเองไม่มีอำนาจพอจะขับผีออกจากเด็ก

มารไม่รอช้า มันกระซิบถามเรา มุ่งหวังให้เราสงสัยประสบการณ์ครั้งแรกที่เรามีกับพระเจ้า หากว่าเราล้มลงอย่างไม่เป็นท่าหลังจากประสบการณ์ครั้งนั้น มารจะถามเราว่าประสบการณ์ครั้งนั้นเป็น ของจริงหรือไม่ ให้เราตอบมันไปเลยว่าเราเป็นมนุษย์ธรรมดาคนหนึ่งและเรายังเป็นคนบาป ชัยชนะฝ่าย จิตวิญญาณวันนี้ไม่ได้รับประกันว่าเราจะไม่พ่ายแพ้ในวันพรุ่งนี้ เราต้องการพระคุณของพระเจ้าทุก ๆ วันตั้งแต่เริ่มจนจบชีวิตคริสเตียน ความยุ่งยากเกิดขึ้นเมื่อเราคิดว่าเราต้องการพระคุณเฉพาะช่วงเวลา กลับใจใหม่ ๆ หลังจากจิตวิญญาณของเราเจริญขึ้น เรามักลืมพระคุณของพระเจ้าและต้องการยื่นบนขา ของตัวเอง เราทำไม่ได้หรอก

ความผิดพลาดอีกประการที่เรามักเผลอทำได้ง่าย ๆ และอับราฮัมคงได้ทำด้วย คือการคิดว่าเมื่อ เราอยู่บ้านเราไม่จำเป็นต้องป้องกันการโจมตีฝ่ายจิตวิญญาณ เราลืมไปว่ามารไม่เคยมีวันหยุดและมันไม่ เคยพักผ่อน เราต้องทำสงครามกับมันแม้แต่ที่บ้านของเราเอง เมื่ออยู่ที่บ้านบางคนอาจจะไม่ค่อยสุขภาพ ไม่ใคร่ใส่ใจกับความต้องการของผู้อื่นเห็นแก่ตัวมากขึ้น และแสดงความไม่พอใจในเรื่องเล็กน้อยกับ สมาชิกในครอบครัว ในทำนองเดียวกันเราอาจป้องกันตัวเองฝ่ายจิตวิญญาณน้อยลง และทิ้งยุทธภัณฑ์ ของคริสเตียนไว้ที่ประตูบ้าน

เมื่ออับราฮัมถึงบ้าน ท่านอาจจะคิดว่าท่านมีทางออกที่ดีสำหรับปัญหาการไม่มีบุตรแล้ว ฝ่ายซาราห์ได้รื้อฟื้นปัญหานี้ขึ้นมาอีกครั้งใหม่ ข้าพเจ้าไม่อาจทราบได้ว่ามีอะไรเกิดขึ้นบ้างในตอนนั้น แต่อับราฮัมคงไม่ได้เล่าประสบการณ์ของท่านกับพระเจ้าให้ภรรยาทราบ ท่านอาจจะลำบากใจที่จะเล่าความจริงทั้งหมด หรืออับราฮัมกลัวที่จะต้องยอมรับกับภรรยาว่าท่านได้สงสัยพระเจ้าในตอนแรก อาจจะเป็นเพราะเหตุอื่นก็ได้ บางทีอับราฮัมอาจปลอบปล้ำด้วยประสบการณ์กับพระเจ้าและร้อนรนในการแบ่งปันประสบการณ์ให้ภรรยาทราบ และนางอาจตอบโต้ท่านว่า “คุณและนิมิตของคุณ ไม่เห็นเข้าท่าเลย คุณน่าจะรู้ว่าฉันทำงานอยู่ทั้งวันนี้ ฉันไม่มีเวลาพอจะฝันกลางวัน คุณพาเราออกจากบ้านที่แสนสบายในเมืองเออร์ ให้ลูกแก่ฉันสักคนแล้วฉันจะฟังความฝันของคุณ เอ้าเริ่มทำอะไรสักอย่างได้แล้วตอนนี้เราก็คักซ้ามากแล้ว”

การบอกความรู้สึกที่ลึกซึ้งภายในใจของเราให้ผู้อื่นทราบเป็นเรื่องละเอียดอ่อน การเปิดเผยความรู้สึกของเราเท่ากับเป็นการเปิดเผยตัวเอง เรามักเกรงว่าผู้อื่นจะมองเราอย่างไรเมื่อเขาารู้ความจริง เราเกรงว่าผู้อื่นจะไม่ยอมรับเราเหยียดหยามและทอดทิ้งเรา และเมื่อเรารวบรวมความกล้าหาญพอที่จะพูดแล้วปฏิกิริยาที่ผู้อื่นมีต่อเราจะทำให้เรากล้าจะเปิดเผยความรู้สึกเช่นนี้อีกหรือไม่ยอมเปิดเผยอีกเลย ไม่มีใครอยากให้อื่นรังเกียจ และเมื่อเราได้รับความรังเกียจจิตใจของเราจะสับสนและรู้สึกว่าตัวเองไม่มีค่า และท้อแท้ที่จะดำรงหรือปรับปรุงชีวิตให้ดีขึ้น

วัยรุ่นมักมีปัญหามากกว่าคนทั่วไปในการเปิดเผยความรู้สึกของตัวเองให้ผู้ปกครองทราบ เมื่อเขารับร้อนกลับบ้านและพูดโพล่งเล่าข่าวที่มีความสำคัญยิ่งสำหรับเขา แต่บิดามารดากลับไม่สนใจในสิ่งที่เขาพูด ได้แต่สั่งลูกให้เก็บเสื้อขึ้นมาจากพื้นเป็นผลทำให้ลูกเสียความรู้สึก และเกิดกำแพงขวางระหว่างลูกกับพ่อแม่ซึ่งต้องใช้เวลานานกว่าจะทำลายกำแพงนี้ได้ ความสัมพันธ์ระหว่างสามีภรรยาอาจเสียไปในทำนองนี้ เกิดเป็นกำแพงขวางการถ่ายทอดความรู้สึก อันมีต้นเหตุมาจากการไม่ใส่ใจต่อความรู้สึกของอีกฝ่าย

ไม่ว่าอะไรจะเกิดขึ้นกับอับราฮัมท่านต้องเผชิญปัญหาเรื่องการไม่มีบุตรอีกครั้งหนึ่ง ทั้ง ๆ ที่ท่านเคยรู้สึกว่าท่านได้รับคำตอบที่ชัดเจนแล้ว ปัญหาบางอย่างอาจแก้ไขได้โดยการตัดสินใจหรือการกระทำเพียงครั้งเดียว แต่ปัญหาบางอย่างวนเวียนมาหาเราครั้งแล้วครั้งเล่าในรูปแบบต่าง ๆ ปัญหาพวกนี้แหละที่ก่อความยุ่งยากอย่างมากแก่เรา คราวนี้ซาราห์เป็นผู้เริ่มยกปัญหาขึ้นมา “พระเจ้าไม่ทรงโปรดให้ฉันมีบุตร” (ปฐมกาล 16:2) นางพูดในทำนองบ่นต่อว่าแทนที่จะมองปัญหาด้วยความเชื่อ “พระเจ้าทรงสัญญาจะให้บุตรแก่ฉัน” นางกลับมองปัญหาด้วยความไม่พอใจพระเจ้า “พระเจ้าไม่ทรงโปรดให้ฉัน...”

แท้จริงแล้วพระเจ้ายังไม่ประทานบุตรในเวลานี้ เพื่อเห็นแก่พระสง่าราศีของพระองค์ กล่าวคือ พระองค์มีพระประสงค์จะสอนด้วยความรักให้เขาเพิ่มพูนความเชื่อ แต่ซาราห์กลับคิดว่าพระเจ้าตั้ง

พระทัยแกล้งนาง กลายเป็นว่าพระราชกิจและพระลักษณะของพระเจ้าใช้ไม่ได้ พระเจ้าหาได้ทรงสัญญา กับฉันไม่ แต่พระองค์ทรงกีดกันฉัน เมื่อเราเริ่มสงสัยพระเจ้าหรือมองพระองค์ในทางไม่ดี รากอันขม ขื่นย่อมงอกขึ้นได้โดยง่ายและนำมาซึ่งความยุ่งยาก

เมื่อแน่ใจว่าพระเจ้าไม่ทรงโปรดให้บุตรตามที่นางต้องการ ซาร่าห์จึงจัดการวางแผนเพื่อให้ได้ บุตรด้วยวิธีการของตัวเอง นางไม่สามารถบังคับพระเจ้าได้ แต่นางสั่งฮาการ์ได้ ซาร่าห์วางแผนเพื่อให้ ได้บุตรโดยนางฮาการ์เท่ากับเป็นการบีบบังคับพระเจ้าทางอ้อม เราจำเป็นต้องพิจารณาแผนการของนาง ใหม่มุมมองต่าง ๆ เพราะเราอาจพลาดทำเหมือนนางก็ได้

ประการแรก ในทัศนคติของนาง พระเจ้าทรงมีพระลักษณะเหมือนพระของชาวพื้นเมือง เป็น ทัศนคติที่แสดงให้เห็นธาตุแท้ของความบาป ชาวพื้นเมืองคิดว่าหากเราทำให้พระเจ้าพอใจพระเจ้าผู้ทรง อำนาจจะให้สิ่งที่เราต้องการ เป็นทัศนคติของผู้ที่คำนึงแต่ตัวเองและเห็นแก่ตัว พระเจ้าไม่ทรงเป็นพระ เจ้าอีกต่อไป พระองค์ไม่ทรงอาจสั่งเรา, นำเราและจัดหาสิ่งต่าง ๆ ให้เราด้วยความรัก ในเวลาและ สถานที่ที่พระองค์ทรงเห็นว่าดีที่สุดสำหรับพระองค์และสำหรับตัวเราเองด้วย เราคาดหวังให้พระองค์ ทำตามความปรารถนาของเรา เราไม่ยอมทำตามพระประสงค์ของพระองค์ นี่คือนิสัยที่เกิดขึ้นเมื่อมนุษย์ ตกอยู่ภายใต้ความบาปและกำลังเกิดขึ้นในปัจจุบัน เรารู้ว่าเรารู้จักแยกความดีและความชั่วในปัญหาของ เรา เราต้องการให้พระเจ้าเพียงแต่ทำในสิ่งที่เราต้องการ

ประการที่สอง เมื่อมีปัญหาที่ทำให้ใจของนางวุ่นวาย ซาร่าห์พยายามจะทำอะไรสักอย่าง นาง ทนอยู่ไม่ได้ การอยู่เฉยทำให้นางทุกข์ใจนางต้องทำอะไรสักอย่าง เราประหลาดเหมือนนางทุก ประการ เรามีธรรมชาติที่ไม่ยอมรอนิ่ง เราไม่ค่อยสนใจคำเตือนสอนจากสดุดีบทที่ 37 “อย่าให้ใจของ ท่านเดือดร้อน” เพราะ “มีแต่จะชั่วไป” (ข้อ 1,7 และ 8) และ “จงมอบทางของท่านไว้กับพระเจ้า วางใจ ในพระองค์ และพระองค์จะทรงกระทำให้สำเร็จ” (ข้อ 5 และ โปรดคุณข้อ 3, 4,7 และ 11 ด้วย) เรามักจะ ขมวดคิ้วและร้องคร่ำครวญว่า “ผมอยากคืนรนทำอะไรสักอย่าง” แต่ในบางเวลาเราไม่อาจทำอะไรเพื่อ ทำให้สถานการณ์ดีขึ้น พระเจ้าทรงนำเรามาสู่จุดนั้นเพื่อพระองค์จะทรงสอนเราให้วางใจในพระเจ้า และพบว่าเราสามารถวางใจในพระองค์ได้ หากเราขึ้นตั้งดีใช้วิธีการของเราเองจะทำให้ปัญหายุ่งยาก ขึ้นอีก และเราจะพลาดโอกาสเห็นฤทธิ์เดชของพระเจ้า

ประการที่สาม ซาร่าห์อาจกระทำเช่นนี้เพื่อเป็นการเอาใจสามีที่รักของนาง บางทีนางอาจรู้สึก ฝิดว่านางมีข้อบกพร่องซึ่งทำให้อับราฮัมไม่มีบุตร บางทีนางอาจคิดว่านางเป็นภรรยาที่ใช้การไม่ได้ นาง อาจสรุปเอาเองว่า ถ้าหากพระเจ้าไม่ประทานบุตรผ่านทางนาง พระเจ้าอาจประทานผ่านทางฮาการ์ การ ดูถูกตนเองมักทำให้ผู้อยู่ใกล้ซัดเกิดความเดือดร้อน และบางครั้งเป็นเหตุให้ตนเองทำผิดจนกลายเป็น วงจรของความรู้สึกลึกซึ้งและความล้มเหลวกลับไปกลับมา ทำให้ชีวิตตกต่ำลงเรื่อย ๆ มารชอบล่อลวงให้

ผู้หญิงทำผิดในทำนองนี้ ฝ่ายผู้ชายมักไม่ค่อยรู้สึกผิดหรือรู้สึกล้มเหลวเมื่อเกิดปัญหาขึ้นภายในครอบครัว

อย่างไรก็ตาม เราทุกคนมีโอกาสพลาดที่จะยึดถือหลักการของพระเจ้าในการแก้ปัญหา เราใช้วิธีการของเราในการไขว่คว้าสิ่งที่เราต้องการ และบางทีสิ่งนั้นพระเจ้าจะประทานให้เราเป็นแน่เราไม่อดทนพอที่จะรอคอย เราพยายามฉวยมันด้วยความสามารถของตัวเอง

แล้วอับราฮัมก็ยอมตาม ท่านไม่อาจปฏิเสธความต้องการของซาราห์ได้ ทั้ง ๆ ที่การกระทำเช่นนี้เป็นการขัดต่อประสบการณ์ในอดีตที่ท่านได้รับจากพระเจ้า ประสบการณ์ก็เหมือนกับประวัติศาสตร์ เราได้เรียนรู้มันแต่เราก็ปฏิบัติเหมือนกับเราไม่เคยเรียนรู้มัน ภรรยาสองคนในบ้านเดียวกันก่อให้เกิดแต่ปัญหา ชาวจีนโบราณรู้จักความจริงนี้ดี และใช้สัญลักษณ์ผู้หญิงคนเดียวอยู่ได้หลังคาเดียวเพื่อแสดงความสงบสุข เมื่อไรที่ทารกบังเกิดเมื่อนั้นซาราห์จะต้องเป็นทุกข์ยิ่งขึ้น ฮาการ์จะกลายเป็นคู่แข่งในชายคาของนางทันที ฮาการ์จะให้แก่อับราฮัมในสิ่งที่ซาราห์ให้ไม่ได้ ต่อจากนี้ไปฮาการ์จะเป็นหอกข้างแคร่สำหรับนางอยู่ตลอดเวลา ซาราห์ยอมทุกอย่างเพื่อหวังจะได้บุตรที่นางปรารถนาเป็นอย่างยิ่ง ความอยากได้บุตรอย่างมากทำให้นางตาบอดและมองไม่เห็นความยุ่งยากที่กำลังจะเกิดขึ้น แต่อับราฮัมรู้ดี ท่านควรกล่าวคำว่า “ไม่” เพื่อประโยชน์ของซาราห์ ฮาการ์ และเพื่อความสงบสุขในบ้าน

คำว่า “ไม่” เป็นคำที่สั้นเพียงพียงคำเดียว แต่เป็นคำที่ยากที่เราจะพูดกับคนที่เรารัก การไม่กล้ากล่าวคำว่า “ไม่” กับลูก ๆ เป็นการทำให้เด็กเสียนิสัยและทำให้เด็กขาดความอบอุ่นการไม่กล้ากล่าวคำว่า “ไม่” ทำให้คนเป็นจำนวนมากรู้สึกตัวเองผิดเกินกว่าเหตุ ทำให้ผู้รับใช้พระเจ้ามีงานยุ่งมากจนไม่มีเวลาอธิษฐาน การไม่กล้ากล่าวคำว่า “ไม่” ทำให้มีการจัดการประชุมของคริสเตียน การสัมมนา และกิจกรรมที่เราใจแต่ไม่เกิดผล เสียทรัพย์สินของคริสตจักรโดยไร้ประโยชน์ อับราฮัมและซาราห์ได้รอคอยเวลาของพระเจ้ามานานสิบปีเต็ม พวกเขาอาจคิดว่าได้รอมานานพอแล้ว และบัดนี้ถึงเวลาต้องทำอะไรสักอย่าง เราได้รอคอยอาณาจักรของพระเจ้ามานานพอแล้ว ถึงเวลาแล้วที่เราต้องทำอะไรสักอย่างเพื่อเปลี่ยนแปลงโลกของเรา เราล้มคำว่า “ไม่”

อับราฮัมทำตามแผนของท่านได้สำเร็จ แต่ความสำเร็จของท่านคือความล้มเหลว ทันทีที่บุตรคนนี้ก็คลอดออกมา ความขมขื่นบังเกิดขึ้นในครอบครัวของท่าน สิ่งที่ท่านทำสำเร็จกลายเป็นสิ่งที่ขัดแย้งกับพระสัญญาของพระเจ้า เด็กคนนี้ไม่ใช่ทายาทตามพระสัญญา เด็กคนนี้ไม่ได้อยู่ในแผนการของพระเจ้าสำหรับอับราฮัมแท้จริงแล้วสิ่งที่มนุษย์คิดว่าตัวเองทำสำเร็จนั้นคือความล้มเหลว

อิสยาห์ได้สอนบทเรียนแบบนี้ เขากล่าวถึงบุคคลที่ “เกรงกลัวพระเจ้าและเชื่อฟังเสียงของผู้รับใช้ของพระองค์” แต่ยังไม่ทราบว่าจะตัวเองควรดำเนินไปทางไหน อิสยาห์ได้แนะนำให้ผู้นั้นวางใจในพระนามพระเจ้า และฟังอาศัยพระเจ้าของเขา แต่สำหรับบุคคลอีกกลุ่มหนึ่งที่ไม่ทราบเหมือนกันว่าตัวเอง

ควรเดินไปทางไหน แต่พวกหลังนี้เป็นผู้ก่อไฟ เอาค้อนไปฟาดตัวเองอิสยาห์กล่าวว่าท่านายคำตัดสินที่จะนำความสดใจมาสู่บุคคลพวกนี้ว่า “เจ้าจะได้ดังนี้จากมือของเรา คือ เจ้าจะต้องนอนลงในที่ทรมาน” (อิสยาห์ 50:10, 11)

ความทุกข์ทรมานมาอย่างรวดเร็วเหมือนสายฟ้าเมื่อนางฮาการ์อุ้มครรภ์ ซาราห์วิวาทกับทุกคน นางกล่าวโทษว่าอับราฮัมเป็นต้นเหตุให้ฮาการ์ดูถูกนาง นางต่อว่าฮาการ์ที่ดูถูกนางและนางทูลขอพระเจ้าให้ทำอะไรสักอย่างสำหรับเหตุการณ์นี้ นางต้องการพระเจ้าเฉพาะในยามต้องการแก้แค้นเท่านั้น บุตรคนนี้เกิดขึ้นมาเพราะนางฮาการ์ทำตามคำสั่งของนาย และอับราฮัมทำตามคำแนะนำของซาราห์ แต่ซาราห์กล่าวโทษผู้อื่นทุกคน ปุถุชนทุกคนย่อมสามารถเห็นว่าอะไรจะเกิดขึ้นในครอบครัวของนาง ลูกของหญิงอื่นจะทำให้ซาราห์มีความสุขได้อย่างไร เมื่อสาวใช้ให้กำเนิดบุตรที่จะเป็นทายาทของบ้าน หล่อนย่อมเล่นลูกไม้กับนายหญิงที่เป็นหมั้น ใคร ๆ ก็ทำนายได้ว่าจะเกิดเหตุการณ์เช่นนี้ เมื่อเรามีความต้องการอยากได้อะไรสักอย่างเป็นอย่างมาก เรามักจะตาบอดมองไม่เห็นสิ่งที่เกิดในอนาคต หญิงสาวที่กำลังตกอยู่ในห้วงแห่งความรักและปรารถนาจะแต่งงานอย่างแน่วแน่ ย่อมมองไม่เห็นชายผู้ที่หล่อนคิดว่าเป็นรถไฟขบวนสุดท้ายจะทำให้ชีวิตของหล่อนมีแต่ความทุกข์ระทม ผู้ที่อยู่ใกล้ชิดกับหล่อนทุกคนสามารถรู้ได้ล่วงหน้าว่าอะไรจะเกิดขึ้น แต่ตัวหล่อนเองกลับมองไม่เห็นอะไรจนกระทั่งทุกอย่างสายเกินไป บางคนใจร้อนต้องได้เงินเร็ว ๆ จึงตัดสินใจเลือกงานที่ได้ค่าตอบแทนงามในตอนี้ แต่ไม่มีทางก้าวหน้าในอนาคตเลย และเมื่อทุกอย่างเป็นไปตามคำทำนายของผู้อื่นแล้วเจ้าตัวจะรู้สึกว่าคุณเองล้มเหลวและรู้สึกเจ็บใจเพราะเขาคิดว่าคนรอบข้างกำลังสมน้ำหน้าเขา

แผนการนี้จบลงด้วยความทุกข์ ซาราห์เป็นทุกข์อับราฮัมเป็นทุกข์ ฮาการ์, อิซมาเอลและอิสอัคต่างต้องเป็นทุกข์ และแม้กระทั่งชนชาวอาหรับและชนชาวอิสราเอลต้องได้รับความทุกข์เพราะการกระทำดังนี้

พระคัมภีร์ปฐมกาล 16:2 ในภาษาฮีบรูเขียนไว้ว่า นางซาราห์กล่าวว่า “บางทีฉันจะได้รับการสร้างโดยนาง” สงครามล้างผลาญและการก่อการร้ายในตะวันออกกลางในปัจจุบัน ได้พิสูจน์ให้เห็นแล้วว่า แผนการของมนุษย์ที่ขัดต่อน้ำพระทัยของพระเจ้าได้ก่อให้เกิดการทำลาย หาใช่การสร้างสรรค์ไม่ เราอาจเลียนแบบคำพูดจากนวนิยายประเภทสายลับได้ว่าแผนการของมนุษย์ “จะทำลายตัวเองภายในห้าวินาที” แผนการของมนุษย์บางอันอาจทำลายตัวเองภายในเวลาที่ช้ากว่านั้น แต่ไม่เคยรอดพ้นการทำลายเลย

มาถึงตอนนี้อับราฮัมได้ทำความผิดอีกครั้งโดยไม่ทำหน้าที่ของหัวหน้าครอบครัว ท่านน่าจะดำเนินการให้ซาราห์ปฏิบัติต่อฮาการ์ด้วยความยุติธรรม และยอมรับสถานการณ์ที่เป็นผลจากแผนการของเขาทั้งสอง แต่ท่านกลับโยนให้ซาราห์เป็นฝ่ายตัดสินปัญหาและพูดว่า “หญิงคนใช้ของเจ้าอยู่ใน

อำนาจของเจ้า จงกระทำแก่เขาตามที่เจ้าเห็นควรเถิด” (ปฐมกาล 16:6) เป็นหลักปฏิบัติที่อันตรายมาก ท่านควรจะปฏิเสธแผนการตั้งแต่แรก และเมื่อถึงขั้นนี้ท่านควรถามนางฮาการ์ด้วยตัวของท่านเองว่า นางคิดเห็นอย่างไร แต่ท่านไม่กล้าเผชิญปัญหา ท่านจึงปล่อยให้ซาราห์ตัดสินใจ และให้ชีวิตของนางฮาการ์อยู่ในกำมือของซาราห์ ยิ่งไปกว่านั้น ท่านตั้งหลักปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรมกล่าวคือท่านยอมให้ซาราห์ใช้สิทธิอำนาจอย่างเห็นแก่ตัวตามอำเภอใจ

ท่านกล่าวถูกต้องที่ว่าฮาการ์อยู่ภายใต้อำนาจของซาราห์แต่ท่านผิดที่ปล่อยให้ซาราห์ทำตามอำเภอใจ พระเจ้าทรงเป็นผู้มอบอำนาจให้แก่นุชย์มิใช่เพื่อมนุษย์จะใช้เห็นแก่ตัวสิทธิอำนาจ เป็นสิ่งชอบธรรมและเหมาะสมแต่ต้องใช้อย่างชอบธรรม หลายประเทศมีการกบฏเกิดขึ้น เพราะรัฐบาลใช้อำนาจอย่างอติธรรม

อำนาจการปกครองทั้งสิ้นมาจากพระเจ้า อำนาจที่พระเจ้าไม่ได้ทรงมอบให้ นั่นเป็นสิ่งอธรรม อำนาจเป็นของคู่กับความรับผิดชอบ หากเรามีอำนาจ เราต้องไม่ใช่อำนาจนั้นทำ “สิ่งที่ตัวเราเองคิดว่าดีที่สุดสำหรับเรา “ แต่เราต้องใช้อำนาจเพื่อประโยชน์ของผู้ที่อยู่ภายใต้อำนาจ และระลึกอยู่เสมอว่า พระองค์ผู้ทรงมอบอำนาจให้เรานั้นจะทำให้เราแจ่มแจ้งทุกอย่างที่เราทำเมื่อถึงวันนั้น

บิดามารดาบางคนใช้อำนาจที่พระเจ้าให้ในการปกครองบุตรไปในทางบังคับให้บุตรทำตามสิ่งที่ตนเองต้องการอย่างไรเหตุผล จะทำให้บุตรคือร้อนในที่สุด จากประวัติศาสตร์ของวงการอุตสาหกรรม เราเห็นได้ว่านายจ้างได้ใช้อำนาจที่พระเจ้าประทานให้ นั้นเอารัดเอาเปรียบลูกจ้างและต้องการให้ลูกจ้างยอมรับค่าจ้างแรงงานในอัตราต่ำ ๆ และมีชีวิตอยู่อย่างแร้นแค้นสมาคมพ่อค้าบางสมาคมไม่เป็นที่น่าไว้วางใจ มักฉวยโอกาสหาผลประโยชน์ให้ตัวเอง ถ้าเราใช้อำนาจเพื่อประโยชน์ของเราเองเราจะได้รับผลตอบแทนอย่างสาสม การใช้อำนาจอย่างไม่เป็นธรรมในอดีตเป็นบทเรียนที่สอนเราว่า ผลที่ตามมาจะได้แก่การไม่ไว้วางใจกัน การกบฏ การต่อต้านและจลาจล เกิดได้ทั้งในรัฐในโรงงานและแม้แต่ที่บ้าน ต้องเสียเวลาแก้ไขเป็นเวลานานหลาย ๆ ปี

เรื่องราวบุตรน้อยของนางฮาการ์ สอนเราเกี่ยวกับความผิดพลาดหลายอย่าง ความผิดพลาดทั้งหมดเริ่มมาจากการขาดความเชื่อ ซาราห์ต้องการเลือกทางเดินให้ตัวเอง นางกำหนดอนาคตให้ครอบครัวแทนที่จะฟังพระหัตถ์ของพระเจ้าและอับราฮัมยินยอมทำตาม การรอคอยและวางใจในพระเจ้าเป็นสิ่งที่ทำได้ยากกว่ามาก เรายังเหมือนเดิม เป็นการศึกษาที่จะรอคอยพระเจ้า เราจึงทำผิดโดยไม่ยอมรอคอยผู้ครองที่พระเจ้าทรงเลือกให้ เราไม่ยอมให้พระเจ้าทำงานในจิตใจของบุตรของเราที่เป็นวัยรุ่น ไม่รอคอยวิธีการแก้ปัญหาที่รบกวนใจเรา เราไม่รอคอยพระองค์ในการจัดเตรียมศิษยาภิบาลให้คริสตจักรของเรา

แต่อย่างไรก็ตามเราต้องเรียนรู้ชีวิตแห่งความเชื่อ และเราต้องเรียนด้วยการรอคอย ในสมัย
ปัจจุบัน ทศนคติของ “การช่วยเหลือตัวเอง” ทำให้เรายังไม่ยอมยอมอยู่ในหนทางของพระผู้เป็นเจ้าของพระผู้เป็นเจ้าของ
ทรงต้องสอนเราด้วยความรัก ขออย่าให้เราุ่นวายใจด้วยความหวาดกลัว หรือรีบร้อนทำสิ่งหนึ่งสิ่งใด
โดยจับพลัด แต่ให้เราเชื่อวางใจในพระองค์...

ที่มา : พระคริสตธรรมประทีป สหกิจคริสเตียนแห่งประเทศไทย, ปีที่ 48 ฉบับที่ 257 กรกฎาคม – สิงหาคม
1997, หน้า 20-24.